Úcta k ľudskej dôstojnosti sa tak spája s láskou k trpiacemu človeku.“ Sv. Ján Pavol II.

Ďakujeme Ti, najdrahší Pane za tvoju stálu lásku, ktorou si ty sám ku nám. Ty si našou najhlbšou túžbou. Len ty sám si Boh. Amen.

sobota
21.3.2020

Mýtnik stál celkom vzadu a neodvážil sa ani oči k nebu zdvihnúť, ale bil sa do pŕs a hovoril: ‚Bože, buď milostivý mne hriešnemu.‘
(Lk 18, 9-14)

Solanus Casey bol kapucínskym bratom. Jeho veľké problémy počas štúdia, kvôli ktorým ho takmer nevysvätili, kompenzovala jeho zbožnosť a dobrota. Bol síce pátrom, ale nemal dovolené ani kázať, ani spovedať. A tak sa rozhodol žehnať a milovať. Tejto službe sa venoval na vrátnici, na ktorej strávil viac ako dve desaťročia. Stala sa miestom, kde sa návštevníci kláštora cítili prijatí. Stretnutie s týmto skromným vrátnikom pre nich znamenalo stretnutie sa so svätcom, ktorý im pomáhal priblížiť sa k Bohu. Pre neho to zase bola príležitosť stretnúť sa s Kristom, ktorému v núdznych môže pomôcť. Pred 62 rokmi, počas svojho veľkého finále na nemocničnom lôžku mal napriek veľkým bolestiam len jedinú túžbu -byť pri vedomí až do úplného konca, aby mohol vedome privítať posledného hosťa svojho života, ktorého sa učil poznať v okoloidúcich.

"Musíme byť verní dnešnému okamihu, lebo inak zmaríme Boží plán pre naše životy.“Bl. Solanus Casey

Drahý Pane, buď, prosím milosrdný nám hriešnym. Lebo len v tebe je náš pokoj a spása. Amen.

Daj, aby som vnášal lásku, kde panuje nenávisť, odpustenie, kde sa množia urážky, jednotu, kde vládne nesvornosť. Daj, aby som prinášal pravdu tým, ktorí blúdia, vieru tým, ktorí pochybujú, nádej tým, ktorí si zúfajú, svetlo tým, ktorí tápu v tmách, radosť tým, ktorí smútia.“Sv. František z Assisi

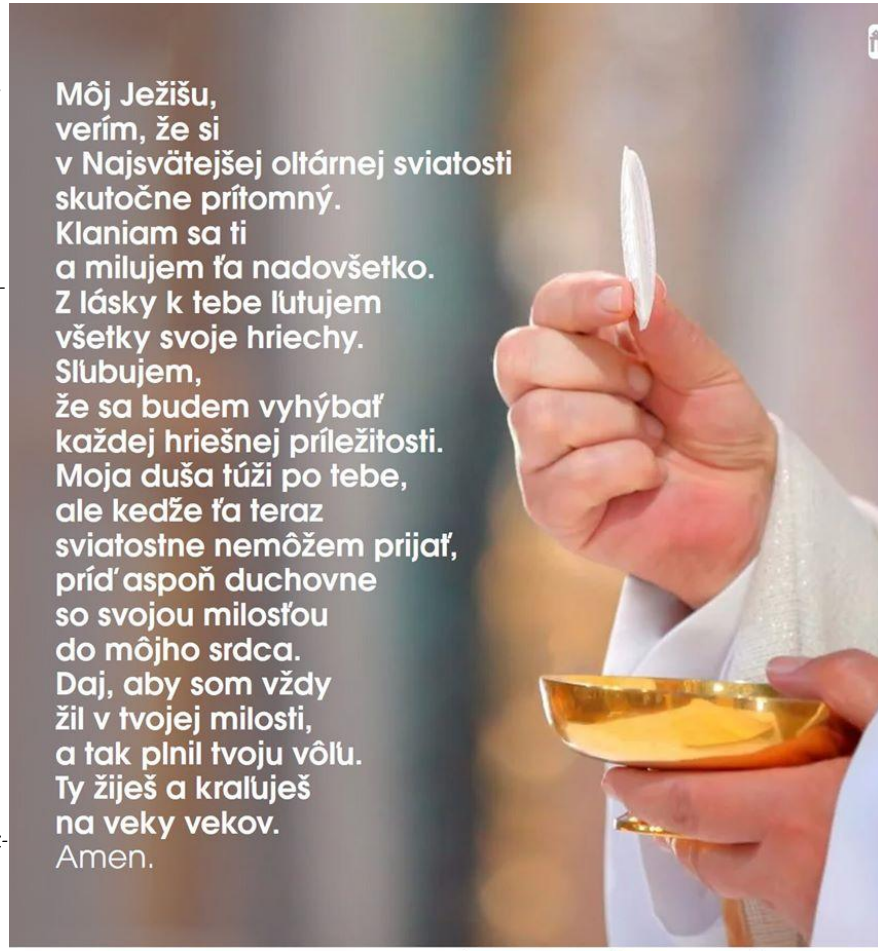

MODLITBA DUCHOVNÉHO SVÄTÉHO PRIJÍMANIA

Pôstne listy
tretí TÝŽDEŇ 2020

Farnosť svätého Tomáša apoštola Šípok

Nemaj obavy
BOH MÁ VŠETKO **POD KONTROLOU**

3. pôstna nedeľa
15.3.2020

Žena mu vravela: „Viem, že príde Mesiáš, zvaný Kristus. Až príde on, zvestuje nám všetko.“ Ježiš jej povedal: „To som ja, čo sa rozprávam s tebou.“ ... Žena nechala svoj džbán, odišla do mesta a vravela ľuďom: „Poďte sa pozrieť na človeka, ktorý mi povedal všetko, čo som porobila! Nebude to Mesiáš?“
(Jn 4, 5-42)

Alžbeta Anna Setonová po smrti matky i sestry stratila pozornosť aj svojej nevlastnej mamy, ktorej čas čoraz viac vypĺňala výchova vlastných detí. Otec ako významný lekár na ňu tiež nemal čas. Viera jej pomohla prežiť vo chvíľach, kedy túžila zomrieť. Neskôr stratila majetok aj manžela a ostala sama s piatimi deťmi. Prišla o priazeň rodiny, keď sa rozhodla stať katolíčkou. Nezlomila ju ani smrť jej dvoch dcér i svojhlavosť jej syna. Rozhodla sa dobrom premáhať zlo. Založila prvú ženskú rehoľnú komunitu, ktorá sa venovala vzdelávaniu a pomoci ľuďom v núdzi. Z Alžbety sa stala generálna predstavená. Pre svojich päť detí však navždy ostala maminkou Alžbetou. Alžbeta Setonová je výborným príkladom Božieho prísľubu, že tým, čo milujú Boha, všetko slúži na dobré. Nepriazeň života ju nezlomila. Naopak. Stala sao to chápavejšou a citlivejšou na utrpenie druhých. Na základe svojej skúsenosti sa rozhodla slúžiť trpiacim, aby zmierňovala biedu tohto sveta...

„Nebeská brána sa nachádza veľmi nízko. Preto ňou dokážu vojsť len pokorní.“Sv. Alžbeta Anna Setonová

Pane Ježišu, daj aby sme svoje srdce nechali preniknúť milosťou stretnutia sa s Tvojou láskou, ktorá jediná nás uzdravuje a prináša skutočný život. Amen.

pondelok
16.3.2020

Ako jeleň dychtí za vodou z prameňa, tak moja duša, Bože, túži za tebou. Po Bohu žízni moja duša, po Bohu živom; kedyže už prídem k nemu a uzriem Božiu tvár?
(Ž 42, 2. 3; 43, 3. 4)

Sestra Veronika Terézia Rácková SSpS v jednom rozhovore o svojej misii v Južnom Sudáne povedala: „Ešte nikdy som sa v živote nestretla s ľuďmi, ktorí by tak hrozne trpeli. Som presvedčená, že Boh ich nesmierne miluje. Posiela nás k nim, aby mohli túto jeho lásku reálne pocítiť a ešte viac mu dôverovať. Veď on je náš Spasiteľ a ten, ktorý nás prišiel vyslobodiť z jarma hriechu a otroctva, aby sme boli slobodnými deťmi a mali život v hojnosti. V tejto misii si tiež čoraz viac uvedomujem Ježišovu misiu v zmysle jeho nasledovania až na vrchol Kalvárie s nádejou na vzkriesenie a večný život. On si ma formuje vo všetkých situáciách a mne stačí len jedno -že On je vždy so mnou/ s nami.“ Aké pravdivé sú tieto slová! Vyplnili sa, keď sa po polnoci vracala domov potom, čo odviezla pacientku do inej nemocnice. Stala sa terčom streľby ozbrojencov a zomrela. Dvojčatá, ktoré sa narodili žene, ktorú do nemocnice prevážala, však dostali veľký dar. Budú môcť vyrastať s vedomím, že sú také cenné, že ktosi riskoval svoj život, aby oni mohli žiť.

„Kresťanstvo nie je súbor právd, ktoré treba veriťazákonov, ktoré máme dodržiavať. Takto by z kresťanstva bolo niečo veľmi odpudivé. Kresťanstvo, to je jedna osoba, ktorá ma veľmi milovala, ktorá túži a žiada moju lásku.“Sv. Oscar Romero

Pane Ježišu, ty za nás dávaš svoj život. Len po tebe skutočne túži naša duša. Daj, prosím, aby sme sa živili len tebou a tvojou nekonečnou láskou k nám, ktorá nás učí dávať život ako si ty sám za nás dal svoj život. Amen

utorok
17.3.2020

A teraz ťa chceme nasledovať celým srdcom, a s bázňou hľadáme tvoju tvár. Nezahanbi nás, ale zaobchádzaj s nami podľa svojej miernosti a podľa svojho veľkého milosrdenstva. Vysloboď nás svojou obdivuhodnou mocou a osláv svoje meno, Pane.“
(Dan 3, 25. 34-43)

Sestra Faustína si do svojho denníka zapísala slová Pána Ježiša, ktorými sa jej prihovoril: „Aby si aspoň trochu spoznala moju bolesť, predstav si najnežnejšiu matku, ktorá veľmi miluje svoje deti, ony však pohŕdajú jej láskou. Rozjímaj nad jej bolesťou,. Vedz, že ju nikto nepoteší. To je slabý obraza slabé podobenstvo mojej lásky. Píš, hovor o mojom milosrdenstve. Povedz dušiam, kde majú hľadať útechu –v tribunáli milosrdenstva, tam sa dejú najväčšie zázraky, ktoré sa ustavične opakujú. Aby sme ten zázrak dosiahli, netreba ísť na ďalekú púť ani vykonať nejaké vonkajšie obrady. Stačí pristúpiť s vierou k nohám môjho zástupcu a povedať mu o svojej úbohosti. Tak sa zázrak Božieho milosrdenstva prejaví v celej plnosti. Aj keby bola duša ako rozkladajúca sa mŕtvola a z ľudského pohľadu už nebolo pre ňu vzkriesenia a všetko by už bolo stratené, nie je tak u Boha. Zázrak Božieho milosrdenstva vzkriesi takú dušu v celej plnosti.“ (Denníček 1447 –1448)

„Túžim, aby tvoje srdce bolo utvorené podľa vzoru môjho milosrdného srdca. Musíš byť celá preniknutá mojím milosrdenstvom.“ Ježiš sv. Faustíne Kowalskej

Ďakujeme ti, Pane Ježišu za tvoje nekonečné milosrdenstvo ku nám, ktoré nás jediné drží pri živote. Ďakujeme ti za to, že si ku nám stále verný a láskavý i v našich biedach a slabostiach. Amen.

streda
18.3.2020

Mojžiš povedal ľudu: „A teraz, Izrael, počúvaj prikázania a ustanovenia, ktoré vás učím, a zachovávajte ich, aby ste žili a vošli do krajiny, ktorú vám chce dať Pán, Boh vašich otcov, do vlastníctva. ... Len dávaj veľký pozor na seba a na svoju dušu a nezabudni na veci, ktoré si videl na vlastné oči, nech nevymiznú z tvojho srdca cez celý tvoj život, ale pouč o nich svojich synov a svojich vnukov.“ (Dt 4, 1. 5-9)

Počas druhej svetovej vojny bol Buckner Fanning príslušníkom americkej pechoty. Tri týždne po zhodení atómovej bomby ho umiestnili do základne v Nagasaki. Necítil sa ako vojak víťaznej armády, ale bol hlboko zasiahnutý urpením vojny. Pri hliadkovaní v uličkách mesta objavil kostol. Mladý vojak vkročil pomedzi trosky dnu, plný neistoty. Nevedel, ako ho prijmú. Asi pätnásť Japoncov opravovalo lavice a odstraňovalo sutiny. Keď vošiel do kostola, všetci prestali pracovať. V tom počul jediné japonské slovo, ktoré poznal –brat. “Privítali ma ako brata,” spomína Buckner. Ponúkli mu miesto na sedenie. Bol to moment, kedy nepriateľstvo vojny ustúpilo spoločnej viere. Brat privítal brata.

„Ak nevidíš Boha, láska k druhým ťa privedie k tomu, aby si ho videl. Ak nemiluješ brata, ktorého máš pred očami, nemôžeš milovať Boha, ktorého nevidíš.“ Sv. Augustín

Pane Ježišu, dobrotivý a verný Bože, neopúšťaj nás, prosím v našich úzkostiach, veď len v tebe jedinom je náš pokoj a spása. Amen.

štvrtok
19.3.2020

Jozef, jej manžel, bol človek spravodlivý a nechcel ju vystaviť potupe, preto ju zamýšľal potajomky prepustiť. Ako o tom uvažoval, zjavil sa mu vo sne Pánov anjel a povedal: „Jozef, syn Dávidov, neboj sa prijať Máriu, svoju manželku, lebo to, čo sa v nej počalo, je z Ducha Svätého. Porodí syna a dáš mu meno Ježiš; lebo on vyslobodí svoj ľud z hriechov.“ Keď sa Jozef prebudil, urobil, ako mu prikázal Pánov anjel.
(Mt 1, 16. 18-21. 24a)

Pierre Toussaint sa narodil na Haiti ako otrok. So svojím pánom prišiel do New Yorku. Potom, čo získal slobodu, sa stal renomovaným kaderníkom newyorskej smotánky. Povzbudený náukou evanjelia takmer všetok svoj zisk rozdal na charitatívne diela a bol veľkým podporovateľom pri výstavbe starej katedrály Sv. Patrika. Bol nápomocný tak čiernym, ako aj bielym obyvateľom mesta. Jeho jediným kritériom bola pomoc núdznemu. Jeho manželka učila siroty čítať a písať v ich dome. Vo voľnom čase sa zase spoločne starali o bezdomovcov a opustených ľudí vo svojom okolí. Jeho dobré srdce z neho spravilo najznámejšieho a najobľúbenejšieho katolíka mesta. Nebola to len jeho veľkodušnosť a služba, ktoré z tohto muža spravili svätca. V prvom rade to bol jeho vzťah ku Kristovi. 66 rokov denne chodieval na svätú omšu, sýtil sa Eucharistiou a meditoval nad Božím Slovom, ktoré sa mu stalo inšpiráciou v mnohých jeho dielach

„Najlepším spôsobom na rozlíšenie toho, či je naša cesta modlitby autentická, je pozrieť sa, do akej miery sa náš život mení vo svetle milosrdenstva. Pretože milosrdenstvo nie je len spôsob, akým koná Otec, ale stáva sa kritériom na pochopenie, kto sú jeho skutoční synovia.“ Pápež František

Ďakujeme Ti drahý Pane Ježišu za svätého Jozefa a jeho tichú a vernú lásku. Prosíme ťa na jeho príhovor o Tvoju stálu ochranu a blízkosť. Amen.

piatok
20.3.2020

Zákonník mu vravel: „Dobre, Učiteľ, správne si povedal: ‚Jediný je a okrem neho iného niet; a milovať ho z celého srdca, z celého rozumu a z celej sily‘ a ‚milovať blížneho ako seba samého‘ je viac ako všetky zápalné a ostatné obety.“ Keď Ježiš videl, že odpovedal rozumne, povedal mu: „Nie si ďaleko od Božieho kráľovstva.“ (Mk 12, 28b-34)

Edith Zirer bola v roku 1945 13-ročným židovským dievčaťom. Po troch rokoch v koncentračnom tábore sa jej akoby zázrakom podarilo z posledných síl vyšplhať do vlaku na prepravu uhlia. Na sebe nemala nič okrem pruhovaného pyžama, ktorédostala pri nástupe do koncentračného tábora tak, ako všetci ostatní. Na železničnej stanici ju zvinutú do klbka našiel jeden seminarista. Prišiel k nej, chytil ju za ruku a spýtal sa jej, ako sa volá. Uvedomila si, že to bola po troch rokoch prvá osoba, ktorá ju oslovila menom, nie číslom. Muž v reverende jej priniesol čosi na jedenie a pitie a dal jej svoj hnedý plášť. Cestou do Krakova jej hovoril o svojich rodičoch, smrti jediného brata a potrebe nenechať sa ubiť smútkom. Nakoniec sa aj ona spýtala na meno, na ktoré nikdy nedokázala zabudnúť: „Karol Wojtyla.“ Znova sa s tým menom stretla až o 33 rokov neskôr v titulkách novín: „Karol Wojtyla, pápež."

„Nijaká technika a nijaká inštitúcia nemôže nahradiť ľudské srdce, ľudské úsilie, keď ide o stretnutie s utrpením blížneho.